

GOIGS D'IMPETRACIÓ I LLOANÇA A LA GLORIOSA SANTA MARIA DE DÉU DEL TURA

venerada en la seva capella de la Ciutat d'Olot

LA SEVA FESTA:

DIA 8 SETEMBRE

Envolten els serafins
vostra divina figura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Dins del cambril recollida
ens espereu constantment
com una rosa florida
per a endolcir el pensament;
el nostre cor aqui dins
fa de claror i flocadura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Diuen que un bou us trobava
com adormida a l'ampríu,
que si l'amor us colgava
quan el neguit era viu,
floríu com els llessamins
poncella blanca i madura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

I bruna sou com la terra
i com el pa que mengem
i com la mel de la gerra
i com el fruit del poncem;
daurada com els matins
quan la celistia s'apura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Olot és vostra Ciutat
la nostra terra estimada,
és el breçol que ha gronxat
la nostra història preuada
que vostres peus tan divins
besa amb amor i fretura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Tots us amem com la mare
de nostre goig i neguit
tots contemplem vostra cara
i us reposem sobre el pít,
no tres afanys i destins
de nostra vida insegrà:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Tremola el ciri, la flama,
d'un llantió ben humil
que són ex-vots de qui us ama,
d'un cor que us prega l'asil
de vostres braços divins
de maternal criatura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Oh Verge i Mare divina
que coneixeu nostre cor,
que nostra vida il·lumina
vostre guiatge i amor;
obriu, oh Mare, els camins
a nostra incerta ventura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Cada donzella és l'estel

de la Ciutat que somia

sota una lluna de mel

i sota el sol del migdia;

la força dels romanins

poseu-li al cor, feu-la pura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

I cada mare que bresa
el seu fillet al bressol
que dia i nit mira i besa
perquè per ella és un sol,
els pensaments mes roïns
que no li donin tortura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Al pare, al fill que treballen
pel pa que els va sosteint,
la vella, el vell que devallen
i els anem tot seguit
feu-los a tots cristal·lins
llurs passos plens de pafra:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

I recolliu-nos, oh Mare,
dins vostre si maternal
que us veiem cara a cara,
com ara des del portal,
com uns devots pelegrins
que un afany els apura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Oh, feu excelsa Senyora
d'aquesta, vostra Ciutat
que dia i nit us implora
ningú no caigui en pecat
que criden tots set instints
amb una força molt dura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

Tots els forans, els de dins,
omplin aquesta clausura:
Feu-nos ser bons olotins,
divina Verge del Tura.

V/. Ora pro nobis Sancte Dei Genitrix. R/. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.
OREMUS. Concede nos famulos tuos, quae sumus, Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatae Mariae semper Virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfaci laetitia. Per Dominum...

Bonaire
Bon apansat i derot

Col·la vol-ter els se-na-jins, vostra di-ri-na fi-qu-ia: *Feu-nos ser bons olotins, di-ri-na Verge del Bu-ra.*

Dins el cambril recollida ens es-pe-ren constantment com u-na ro-sa fla-n-ja de nostre dolz pen-sa-ment
el mos-be cor aqui dins fa de claror i flo-cadura: *Feu-nos ser bons olotins, di-ri-na Verge del Bu-ra.*

Font Palmarola

Lletra del R. P. Hilari d'Arenys de Mar.

Amb llicència eclesiàstica

Música del mestre Font Palmarola.